

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

VAN

DU

04-04-2000

04-04-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Dinsdag 4 april 2000

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - COM 167

Interpellatie van de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "het buitenspel zetten van de taalwetgeving in Brussel" (nr. 323)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Justitie) 5

sprekers : **Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Moties 8

Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Justitie over "het probleem van de contractuele juristen bij het parket te Doornik" (nr. 1448) 9

sprekers : **Bruno Van Grootenbrulle, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Interpellatie van de heer Claude Eerdekens tot de minister van Justitie over "de tenuitvoerlegging van artikel 15ter van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven" (nr. 339) 11

sprekers : **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie, **Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de neutrale bezoekuimtes" (nr. 1460) 12

sprekers : **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de justitiehuzen" (nr. 1465) 13

sprekers : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "het gokken via internet en de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, kansspel-inrichtingen en de bescherming van spelers" (nr. 1475) 15

sprekers : **Yves Leterme, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen en aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de verlofproblematiek van de penitentiaire beambten" (nr. 1483)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Justitie) 16

sprekers : **Luc Goutry, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Sommaire

Mardi 4 avril 2000

COMMISSION DE LA JUSTICE - COM 167

Interpellation de M. Bart Laeremans au premier ministre sur "le contournement de la législation linguistique à Bruxelles" (n° 323)

(La réponse a été donnée par le ministre de la Justice) 5

orateurs : **Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Motions 8

Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre de la Justice sur "la problématique des juristes contractuels au sein du parquet du procureur du Roi de Tournai" (n° 1448) 9

orateurs : **Bruno Van Grootenbrulle, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Interpellation de M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "l'application de l'article 15ter dans la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales" (n° 339) 11

orateurs : **Claude Eerdekens**, président du groupe PS, **Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "les espaces de rencontre neutres" (n° 1460) 12

orateurs : **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "les maisons de justice" (n° 1465) 13

orateurs : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "le pari via internet et la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 1475) 15

orateurs : **Yves Leterme, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Luc Goutry au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration et au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la problématique du congé des agents pénitentiaires" (n° 1483)

(La réponse a été donnée par le ministre de la Justice) 16

orateurs : **Luc Goutry, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Mondelinge vraag van de heer Bart Somers aan de minister van Justitie over "de valse toe-eigening van titels in verband met de wet op de collectieve schuldenregeling" (nr. 1479) 17 sprekers : Bart Somers, Marc Verwilghen, minister van Justitie	Question orale de M. Bart Somers au ministre de la Justice sur "l'attribution fausse de titres par rapport à la loi sur le règlement collectif des dettes" (n° 1479) 17
Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de toegang van advocaten tot de gevangenen" (nr. 1482) 19 sprekers : Yves Leterme, Marc Verwilghen, minister van Justitie	Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'accès des avocats aux prisons" (n° 1482) 19
Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de verlenging van gerechtelijke stages" (nr. 1484) 20 sprekers : Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, minister van Justitie	Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la prolongation des stages judiciaires" (n° 1484) 20
Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Tony Van Parys en Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de tweede schorsing van notarisbenoemingen" (nrs. 1486 en 1496) 20 sprekers : Tony Van Parys, Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie	Questions orales jointes de MM. Tony Van Parys et Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la deuxième suspension de nominations judiciaires" (nos 1486 et 1496) 20
	<i>orateurs</i> : Tony Van Parys, Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

COMMISSION DE LA JUSTICE

RÉUNION PUBLIQUE DU

MARDI 4 AVRIL 2000

De vergadering wordt geopend om 10.19 uur door de heer **Fred Erdman**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.19 heures par M. **Fred Erdman**, président.

Interpellatie van de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "het buitenspel zetten van de taalwetgeving in Brussel" (nr. 323)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Justitie)

Interpellation de M. Bart Laeremans au premier ministre sur "le contournement de la législation linguistique à Bruxelles" (n° 323)

(La réponse sera donnée par le ministre de la Justice)

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik ben bijzonder verbolgen over de wijze waarop het parlement voor schut is gezet. Deze interpellatie was uitdrukkelijk tot de eerste minister gericht omdat ik de minister van Justitie in deze commissie reeds had ondervraagd over deze problematiek. Deze zaak overstijgt het loutere niveau van Justitie. Het gaat hier om een regeringsbeslissing. De beslissing inzake de problematiek van het Brussels gerecht is door verschillende ministers genomen en door de eerste minister verdedigd. Ook de problematiek van de Costa hangt hiermee samen. Begin vorige week heb ik van de diensten te horen gekregen dat de eerste minister zelf te weinig tijd had om daarop direct te antwoorden. De interpellatie werd dus naar deze week verschoven. Uiteindelijk zagen wij donderdag bij het overlopen van de agenda op de fractieraad dat de interpellatie door de eerste minister om 16.30 uur zou worden beantwoord. Op zaterdag kreeg ik toen de wijziging. De eerste minister wenste zelf helemaal niet meer te antwoorden. Ik kreeg echter geen enkel bericht met uitleg waarom dit het geval was. Mijnheer de voorzitter, ik had graag willen weten wat hier aan de hand is. Waarom is de interpellatie die uitdrukkelijk tot de eerste minister werd gericht door hem afgewimpeld en op de rug

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING VAN

DINSDAG 4 APRIL 2000

van de minister van Justitie geschoven ? Is er terzake enige communicatie geweest met de commissie of met u ? Kunt u daarover iets meer zeggen ? De wijze waarop dit hier gebeurt, doet mij de haren ten berge rijzen.

De **voorzitter** : Mijnheer Laeremans, ik hoop dat dit uw haar niet doet uitvallen. Ten eerste, hebt u inderdaad een interpellatieverzoek tot de eerste minister ingediend. Wij hebben contact gehad met de eerste minister en zonder over de inhoud van de interpellatie te spreken heeft men ons de datum en het uur gegeven waarop de eerste minister ter beschikking zou zijn. Nadien is bij onderzoek van de interpellatie gebleken dat de eerste minister het antwoord door de minister van Justitie zou laten verstrekken. Als ik mij niet vergis, is dat ook in het Reglement bepaald. Ik kan dat alleen samen met u vaststellen. Daarom hebben we dit ook als eerste punt aan de agenda geplaatst.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Op de Conferentie van voorzitters werd vorige week blijkbaar aangekondigd dat de eerste minister vandaag om 16.30 uur los van de vragenreeks zelf zou antwoorden. Wat is de reden van deze wijziging ?

De **voorzitter** : Inderdaad. U hebt trouwens een eerste versie van de agenda gekregen waarin dit stond. Dit stond dus in de ontwerpagenda tot de diensten van de eerste minister, waarschijnlijk bij de lezing van uw tekst, hebben vastgesteld dat de eerste minister oordeelde dat de minister van Justitie moest antwoorden. Dat is het probleem. Ik heb trouwens op dat ogenblik de bevestiging hiervan gekregen van de kabinetssecretaris. Voor de rest ben ik niet le porte-parole de l'exécutif, wat men hier ook van mag zeggen.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, dat neem ik wel aan. Ik zal mij tot de minister van Justitie richten en hem meteen verzoeken om de eerste minister de boodschap over te maken dat wij hem een angstaas vinden. Het is de zoveelste keer dat, als het over delicate materies gaat, onder andere de Costa en de asielpcedure, hij alleen in de media optreedt en zich hier in het parlement niet komt verantwoorden. Wij

Bart Laeremans

vinden dit hoe dan ook een blaam voor het parlement en wij nemen in elk geval geen genoegen met wijze waarop hierop werd geantwoord. De diensten van de eerste minister lieten weten dat hij zijn antwoord tegen vorige week onvoldoende kon voorbereiden. Als men dit naar Justitie wou doorschuiven, had men ons dat toen heel uitdrukkelijk moeten zeggen. Blijkbaar zijn hier andere dingen tussen gekomen. Ik zal daar straks verder op ingaan.

Een interpellatie tot de eerste minister zou in elk geval anders zijn geweest omdat uit het antwoord zaken hadden kunnen blijken waarop dan verder kon worden ingespeeld terwijl er in de repliek bijkomende vragen konden worden gesteld. Nu is dat veel moeilijker. Toen ik begrepen had dat de eerste minister zelf zeker niet zou komen, heb ik de minister van Justitie een aantal bijkomende vragen laten geworden zodat er nog contact kon worden genomen met de diensten van de eerste minister en ik vandaag niet met een hele hoop vraagtekens zou blijven zitten. Ik was hoe dan ook van plan om die vragen te stellen maar de eerste minister had daar veel gemakkelijker voor de vuist weg op kunnen antwoorden.

Mijnheer de minister, ik wens nog even te stellen dat het akkoord van 17 maart voor ons absoluut onaanvaardbaar is en dit om vier redenen.

Ten eerste, is het onaanvaardbaar dat de taalwetgeving in gerechtszaken, die zeer delicaat is en waarvoor de Vlaamse beweging honderd jaar heeft gevochten, zonder meer opzij wordt geschoven en dat dan nog via de oneigenlijke kunstgreep van de toegevoegde rechters.

Ten tweede, omdat het signaal hierin bestaat dat in een tweetalige instelling van het hoogste niveau, het niet nodig is de beide talen te kennen. Dat is dodelijk voor andere tweetalige functies in Brussel, zoals bijvoorbeeld politieagenten. Als men hier een precedent creëert, vrees ik het ergste voor andere zaken.

Ik wens er ook op te wijzen dat deze rechtbank bevoegd is voor Halle-Vilvoorde, wat een eentalig Nederlands gebied is. Er worden tientallen eentalig Franstalige rechters bevoegd in de rechtbank die ook medeverantwoordelijk is voor een Nederlandstalig gebied. Begrijpe wie kan.

Ten derde, het gaat hoe dan ook om een beloning voor de jarenlange onwil van de Franstaligen om voldoende Nederlands te leren. Tegelijkertijd maakt het deel uit van de koehandel rond het snelrecht. De goodwill van de Franstaligen inzake snelrecht - u hebt dit reeds ontkent, mijnheer de minister - werd afgekocht met toegevingen ten nadele van de Brusselse Vlamingen terwijl het snelrecht lang voordien eigenlijk al betaald was door uw partij.

Dit is bovendien een institutionele aangelegenheid waarvoor bovendien twee ministers van "institutionele zaken" bevoegd zijn. Deze problematiek kon dus alleen worden opgelost in de Costa en daar stonden twee belangrijke Vlaamse eisen tegenover, namelijk doorbreking van de pariteit in het Hof van Cassatie en vooral de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde in twee eentalige rechtbanken.

Ik wil even ingaan op de rol van de Costa en daarom had ik graag eerste minister Verhofstadt tegenover mij gehad. Het akkoord dat op 17 maart werd gesloten, leidde tot een zoveelste ontgoocheling of geveinsde ontgoocheling bij de Volksunie. Deze partij moest vaststellen dat ze nog maar eens werd bedrogen door de eerste minister. De eerste keer gebeurde dit met het onderwijs, de tweede keer met het Brusselse gerecht. De Franstaligen krijgen alles wat ze vragen, buiten de Costa, en de Vlamingen blijven binnen de Costa op hun honger zitten.

Wat gebeurt er evenwel? In een groot interview met de voorzitter van de Volksunie in De Standaard laat deze merken dat hij boos is en dat hij politieke consequenties aan deze beslissing zal verbinden. Niemand weet echter om welke consequenties het gaat want dat laat hij op geen enkele manier blijken. Hij stuurt blijkbaar een boodschap naar eerste minister Verhofstadt maar niemand mag weten wat de inhoud is van die boodschap. Even daarna kondigt Verhofstadt aan dat er vóór Pasen vooruitgang zal worden geboekt inzake de staats-hervorming en dan meer bepaald op het vlak van de landbouw en de buitenlandse handel. Over dit laatste bestaan nochtans de nodige twijfels.

Het lijkt mij dat er een soort deal is afgesloten tussen de partners of een aantal partners uit de Costa. Het resultaat daarvan is dat de VU het blijkbaar niet meer nodig acht om Verhofstadt over heel deze problematiek te interpelleren. Bovendien onttrekt Verhofstadt zich zoveel mogelijk aan het debat. Daarnaast werd de goodwill van de VU afgekocht om in de Costa te blijven door een toegeving op het vlak van de landbouw. Volgens mij is dit een zeer merkwaardige evolutie omdat er veel dringender zaken op een regeling wachten vóór de gemeenteraads-verkiezingen. Ik denk dan onder meer aan de gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel.

Mijnheer de minister, ik ben bij mijn vragen aanbeland. Ik hoop dat u de moeite hebt gedaan deze even te bestuderen en te overleggen. Welke consequenties heeft VU-voorzitter Bourgeois aangekondigd? Zijn de uitspraken van de eerste minister in verband met het verhoopte Paasakkoord gekoppeld aan het dossier van de Brusselse rechtbanken? Naar verluidt, vergadert de Costa niet meer vóór Pasen. Hoe zal de eerste minister dan trachten een akkoord te bereiken? Zal dit via een interpartijenoverleg worden geregeld? Welke partijen mogen er dan aan deelnemen?

Bart Laeremans

Wat staat er allemaal op de agenda van die vergadering ? Is de regionalisering van de buitenlandse handel een haalbare kaart ? Kloppen de beweringen van senator Q, zoals hij zichzelf noemt, dat er daartegen grote bezwaren zijn geuit door de prinselijke hofhouding ? Welke consequenties trekt de eerste minister uit het niet bereiken van een akkoord voor Pasen ? Wat moet het akkoord minimaal bevatten, wil hij dit als verdedigbaar beschouwen ?

Tijdens de bespreking van de regeringsverklaring in juli 1999 werd bovendien aangekondigd dat er iets zou gebeuren aan de problematiek van de gewaarborgde gemeentelijke vertegenwoordiging voor de Brusselse Vlamingen, maar dat debat is helemaal afgegleden naar de gewaarborgde vertegenwoordiging op gewestelijk niveau. Dat is dan ook verschoven naar de mini-costa in Brussel, waar het hele gemeentelijke debat van de agenda is gehaald.

Ik had willen weten of het juist is dat die onderhandelingen stilliggen tot na de gemeenteraadsverkiezingen. Zal men op federaal niveau, in de federale Costa, spreken over de gewaarborgde vertegenwoordiging op gemeentelijk vlak ? Dat was immers het grote debat tijdens het eurostemrechtdebat, waar alle partijen achter stonden en waar vanuit het Vlaams Parlement unaniem een motie werd naar voren geschoven. Die motie stelde namelijk dat, willen we overleven in Brussel, er hoe dan ook voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 een gewaarborgde vertegenwoordiging op gemeentelijk vlak moet komen voor de Vlamingen in Brussel.

Als er al een deal had moet gesloten worden, in samenhang met de kwestie van het Brusselse gerecht, dan had dit minstens betrekking moeten hebben op Brussel en op het overleven van de Vlamingen in Brussel.

Daarover had ik graag het antwoord gehad namens de regering, mijnheer de minister, want ik heb begrepen dat u het antwoord zal verstrekken namens de regering.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Laeremans, aanvankelijk was op de agenda gepland dat de eerste minister u deze namiddag zou antwoorden. Aangezien de eerste minister momenteel in Caïro verblijft, heeft hij mij zijn antwoord op de initieel gestelde vraag overgezonden. Ik heb ook de bijkomende vragen gelezen en terzake contact opgenomen met de diensten van de eerste minister. Ik heb op die vragen echter geen antwoord kunnen bekomen.

Wat het eerste deel van uw vraag betreft, geef ik u het antwoord dat de eerste minister heeft opgesteld. Ik lees het u letterlijk voor :

"De regeringsmaatregel om ten behoeve van de Brusselse rechtbanken het aantal toegevoegde rechters te verdubbelen, is in de eerste plaats ingegeven vanuit de

betrachting om op korte termijn een adequate oplossing te vinden voor de onhoudbare situatie met betrekking tot de gerechtelijke achterstand in Brussel. We zijn er ons ten volle van bewust dat zulks communautair zeer gevoelig ligt, maar na lang onderzoek en discussie binnen de bevoegde kabinetten bleek dit de enige mogelijke oplossing te zijn om de rechtsbedeling in de Brusselse rechtbanken terug vlot te trekken. Bovendien zullen er ook Nederlandstalige toegevoegde rechters worden aangesteld, naast de Franstalige. Hierbij wil ik met nadruk opmerken dat het inschakelen van de toegevoegde rechters in essentie tijdelijk is, volgens de behoeften van de dienst. Dit staat letterlijk in artikel 86 bis van het Gerechtelijk Wetboek. Hetzelfde artikel stelt bovendien dat de toegevoegde rechters slechts dan rechter-titularis in de rechtbank van eerste aanleg, de rechtbank van koophandel of de arbeidsrechtbank worden, wanneer ze tot die nieuwe ambten worden benoemd. Dit laatste houdt in dat, willen deze toegevoegde rechters een volwaardige definitieve benoeming verkrijgen, zij volledig aan de wettelijke voorwaarden worden onderworpen, inclusief de taalvereisten. De tijdelijke oplossing om via de toegevoegde rechters een acute justitiële nood in Brussel te lenigen sluit bovendien op langere termijn het debat over de toepassing van de taalwetgeving en de inhoud van het taalexamen niet uit.

Wat de problematiek van het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betreft, zal de regering aan de procureur des Konings te Brussel vragen om de modaliteiten te onderzoeken : die zullen worden opgenomen in een richtlijn, ten einde in de schoot van zijn parket een afdeling op te richten, om beter tegemoet te komen aan de verwachtingen van de bevoegde autoriteiten van de gemeenten die deel uitmaken van de politiezones buiten de negentien gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest".

Tot daar de mededeling die ik ontving van het kabinet van de eerste minister. Zoals ik reeds eerder zegde, heb ik op uw andere vragen een antwoord gevraagd, maar er geen gekregen. Naar mijn mening zijn het ook geen strikt justitiële vragen. U zal het met me eens zijn dat de meeste van uw twintigtal vragen zo kunnen beschouwd worden. Ik maak overigens geen deel uit van de onderhandelingen die in de Costa plaatsvinden en kan dan ook geen antwoord geven op de door u gestelde vragen.

Tot daar, mijnheer de voorzitter het antwoord dat ik namens de eerste minister kan geven aan de heer Laeremans.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Dank u, mijnheer de minister, voor dit hoogst onvolledige antwoord. Ik neem geen genoegen met de wijze waarop u hier geantwoord heeft en de wijze waarop de kamerleden hier behandeld worden. Het is werkelijk onaanvaardbaar. Vorige week wist de eerste minister ook al dat hij naar

Bart Laeremans

Caïro moest gaan. Ik kan me niet voorstellen dat iemand op dat niveau geen agenda bijhoudt en plots, van de ene dag op de andere, in een Egyptisch avontuur wordt gestort. Dit kan niet met de werkelijkheid overeenstemmen. Men heeft hier dus eigenlijk zijn verantwoordelijkheid op u afgewenteld en op uw rug geschoven, terwijl de eerste minister hier had moeten zitten. Hij had minstens moeten voorstellen het te verschuiven naar een dag later in de week, desnoods in een andere commissie.

In essentie gaat deze interpellatie over de communautaire problematiek, de Costa. Door zijn afwezigheid toont de eerste minister aan dat hij daarover geen verantwoording durft afleggen. Ik herhaal nog eens, het woord angsthaas heb ik doelbewust gekozen. Het is de zoveelste keer dat de eerste minister over een delicate materie niet durft te verschijnen voor het parlement.

Hij beweert na lang zoeken de enige oplossing te hebben gevonden. Het is helemaal niet de enige oplossing. Daarvoor haal ik niet alleen bij onze partij de mosterd. Ook bij de Vlaamse Beweging en bij iemand die u zeer goed kent, Patrick Dewael, die zelf gezegd heeft dat de problematiek van het Brusselse gerecht kon worden opgelost, en dat men er de splitsing van het gerechtelijke arrondissement tegenover moest plaatsen. Dit zou in de Costa moeten geregeld worden. De heer Dewael heeft volledig bakzeil gehaald en hij heeft niets daarvan kunnen realiseren. Een afdeling binnen het Brussels parket zal weinig soelaas brengen.

Het is wel bitter noodzakelijk nu men zeventien nieuwe eentalig Franstalige parketmagistraten gaat binnenhalen om een aparte afdeling op te richten, wil men nog enige communicatie hebben met de politiecommissariaten van Halle-Vilvoorde. Dat betekent echter niet dat er een apart beleid komt, een aangepast beleid dat aan de chaos in het mastodontparket Brussel-Halle-Vilvoorde iets kan veranderen. U zegt dat het tijdelijk is. In dit land is al van veel maatregelen gezegd dat ze tijdelijk zijn. In elk geval worden die rechters levenslang benoemd. Eens ze benoemd zijn, is het voor altijd. Deze situatie kan dus nog zeer lang aanslepen zonder dat er ten gronde iets verbetert in de situatie voor Halle-Vilvoorde.

Bovendien heb ik geen enkel antwoord gekregen in verband met de problematiek van de Costa. De eerste minister wist nochtans op basis van mijn eerste interpellatie dat het in essentie daarover ging. Ik had duidelijk gevraagd naar de vooruitzichten in de onderhandelingen die op dit vlak gevoerd worden. Hier wordt nog maar eens duidelijk dat wat er uiteindelijk uit de bus zal komen nauwelijks van enige tel zal zijn. Als het louter betrekking heeft op Landbouw is dit uiterst minimaal. Men was het trouwens al zeer lang eens dat Landbouw gefederaliseerd zou worden. Dit brengt dus weinig verandering aan wat al zeer lang overeengekomen was. Van de essentie van wat er in dit land scheef gaat, en van die thema's

waarvoor de Vlamingen vragende partij zijn en die tegenover de Franstalige eisen hadden kunnen worden geplaatst - onderwijs, gerecht, gewaarborgde vertegenwoordiging in Brussel -, daarvan komt niets in huis.

Ik vrees dat wij voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober geen enkele wijziging zullen kunnen bekomen inzake de gewaarborgde vertegenwoordiging, met als gevolg dat we op 8 oktober van de politieke kaart geveegd zullen worden in heel wat Brusselse gemeenten. Dat is dan het resultaat van de lamentabele anti-Vlaamse houding die de Vlaamse ministers in deze regering aannemen. Met als gevolg dat de Franstaligen alles op een schoteltje aangeboden krijgen. De Vlamingen blijven op hun honger in de diepvrieskast van de Costa.

De voorzitter : Er werden geen moties ingediend. Dan is het incident gesloten.

De heer Bart Laeremans (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mag ik nog een motie indienen ? Ik had ze bij, maar ik was de enige interpellant en moest als enige repliceren. Als men dan geen medewerker naast zich heeft om de motie af te geven, wordt het moeilijk.

De voorzitter : Eigenlijk is het te laat. De commissie beslist, maar ik heb duidelijk gezegd dat het incident gesloten is. Ik wil het aanvaarden, maar dan heropen ik in feite het debat en heeft iedereen de mogelijkheid om moties in te dienen.

De heer Bart Laeremans (Vlaams Blok) : Natuurlijk, daar heb ik geen bezwaar tegen.

De voorzitter : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Bart Laeremans en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Bart Laeremans

en het antwoord van de minister van Justitie, verwerpt met klem het akkoord inzake de omzeiling van de taalwetgeving in gerechtszaken in Brussel;

- dringt bij de regering aan op de spoedige splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde naar het model van de balie;

- vraagt dat onmiddellijk werk zou gemaakt worden van een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen op gemeentelijk vlak in Brussel."

voorzitter

Une motion de recommandation a été déposée par M. Bart Laeremans et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Bart Laeremans

et la réponse du ministre de la Justice, rejette résolument l'accord relatif au contournement de la législation linguistique en matière judiciaire à Bruxelles;

- insiste auprès du gouvernement pour qu'il réalise le plus rapidement possible la scission de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde, sur le modèle du barreau;

- demande de prendre immédiatement toutes les mesures utiles pour garantir, sur le plan communal, la représentation flamande à Bruxelles."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Fauzaya Talhaoui en de heren Bart Somers, Claude Desmedt en Bruno Van Grootenbrulle.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Fauzaya Talhaoui et MM. Bart Somers, Claude Desmedt et Bruno Van Grootenbrulle.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Question orale de M. Bruno Van Grootenbrulle au ministre de la Justice sur "la problématique des juristes contractuels au sein du parquet du procureur du Roi de Tournai" (n° 1448)

Mondelinge vraag van de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Justitie over "het probleem van de contractuele juristen bij het parket te Doornik" (nr. 1448)

M. Bruno Van Grootenbrulle (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, il ne se passe pas une semaine sans qu'un article de presse ne fasse référence à l'important arriéré judiciaire, lequel est dû, entre autres, au nombre élevé de places à pourvoir au sein des parquets. Le parquet du procureur du Roi de Tournai ne fait pas exception; il y manque actuellement six substituts.

Afin de combler cette carence, un nombre équivalent de juristes contractuels a été engagé. Ces derniers envisagent, à terme, une carrière dans la magistrature ou, à tout le moins, désirent devenir statutaires. Cependant, leurs perspectives ne sont pas favorables. Une carrière au sein d'un parquet présuppose la réussite d'un examen d'aptitude ou l'accomplissement du stage judiciaire.

Le taux de réussite à cet examen est, à l'heure actuelle, de l'ordre de 15%. En raison de ce pourcentage élevé d'échecs, le Conseil supérieur de la justice s'apprête à revoir les modalités de ce concours. En ce qui concerne le stage judiciaire, la loi du 22 décembre 1998 modifiant certaines dispositions de la deuxième partie du Code judiciaire a inséré un article 259, 8° dans le Code judiciaire. Cet article exige que les candidats au concours d'admission au stage judiciaire aient, au moment de leur inscription et au cours des trois années qui précèdent celle-ci, à titre d'activité professionnelle principale depuis au moins une année, soit accompli un stage au Barreau, soit exercé d'autres fonctions juridiques.

Les juristes contractuels employés depuis au moins un an auprès d'un parquet pourraient dès lors participer au concours d'admission au stage. Ce scénario serait idéal sans compter l'article 109 de cette même loi qui prévoit que "cette disposition n'entrera en vigueur que dix-huit mois après sa publication au Moniteur, soit au plus tôt le 2 août 2000."

Un juriste employé depuis au moins un an au sein d'un parquet pourra s'inscrire au concours d'admission au stage judiciaire après le 2 août 2000. La première date d'inscription utile se situerait donc en octobre 2000 et la première épreuve du concours aurait lieu au plus tôt en mars de l'année prochaine.

En ce qui concerne un engagement en tant que statutaire, la loi du 24 mars 1999 relative aux juristes de parquet et aux référendaires, prévoit l'installation de juristes statutaires auprès des parquets, moyennant la réussite d'un concours organisé par la commission des nominations et de désignation du Conseil supérieur de la justice. Les agents contractuels pourront y participer. Le cadre rendra alors le recours à des contractuels superflu.

Les contrats à durée déterminée conclus avec les agents contractuels ne seront pas renouvelés à leur expiration pour autant qu'un nombre suffisant de lauréats soit disponible. Les intéressés seront alors directement remplacés par des agents statutaires.

Cette disposition a suscité de vives inquiétudes. Compte tenu de la réussite de l'épreuve et de l'ordre utile du classement, un grand nombre de juristes contractuels risquent d'être déplacés, voire tout simplement écartés, au profit soit de juristes déjà nommés dans un autre parquet en fonction des spécificités de celui-ci, soit d'individus n'ayant aucune expérience ni formation du travail de terrain. Cette hypothèse, somme toute assez réaliste, me semble préjudiciable à l'efficacité du service public qu'est la justice, et plus précisément à l'efficacité du fonctionnement des parquets.

Bruno Van Grootenbrulle

Les juristes contractuels du parquet de Tournai souhaitent évidemment poursuivre une carrière en son sein, mais en raison de l'incertitude quant à leur maintien en place, certains envisagent de partir vers d'autres cieux. Leur départ serait préjudiciable alors que l'on a tant besoin de leur expérience.

Monsieur le ministre, ne serait-il pas opportun de trouver une solution permettant à ces juristes contractuels d'être engagés comme statutaires au sein du parquet de Tournai ? Ne peut-on envisager un concours qui leur serait réservé ? Ne pourraient-ils pas bénéficier d'une relative priorité ?

Je tiens à rappeler qu'ils ont déjà fait l'objet d'une procédure de sélection avant d'être engagés en tant que contractuels. Pourquoi ne pas les exempter du concours d'admission prévu par la loi du 24 mars 1999 et les régulariser sur base d'une évaluation positive de leur chef de corps et/ou du ou des magistrats auxquels ils sont affectés ?

M. Marc Verwilghen, ministre : Monsieur le président, chers collègues, vous faites à juste titre référence au recrutement de juristes sous contrat pour le parquet de Tournai, en insistant bien sur le fait que les membres du personnel concerné y ont été engagés sur une base contractuelle.

Pour ma part, je peux effectivement vous confirmer que les personnes concernées ont bel et bien été engagées sur la base de contrats temporaires d'une durée de deux ans, et ce dans l'attente de l'application de la loi du 24 mars 1999 relative aux juristes de parquet et référendaires. Certes, l'engagement desdits juristes anticipe sur cette loi; en vertu de cette réglementation, les nominations dans ces fonctions juridiques récemment créées ne pourront être occupées que par le biais d'un examen organisé par le Conseil supérieur de la justice. Dès lors, étant bien conscients des modifications que cet examen pourrait entraîner dans les effectifs, nous avons opté explicitement, pour le moment, pour des contrats de courte durée; lors de leur engagement, les membres du personnel en cause ont clairement été informés de la situation.

Par ailleurs, je tiens à vous signaler le fait que les personnes concernées disposent de diverses possibilités de nomination future dans une fonction statutaire, parmi lesquelles : tout d'abord, la participation à un examen pour référendaires ou juristes de parquet; ensuite, la participation à un examen pour le stage juridique; ou enfin, la dispense de participation à ces examens octroyée aux licenciés en droit pour l'accès aux fonctions de greffier et de secrétaire de parquet.

Mais, en tout état de cause, comme vous le suggérez d'ailleurs vous-même, un examen particulier de régularisation semble difficile à envisager, car celui-ci ne pourrait

qu'engendrer des objections constitutionnelles en matière d'accès à la fonction publique : de fait, pareille procédure pourrait entraîner un traitement différencié vis-à-vis des autres membres du personnel au sein du ministère de la Justice. En outre, dans ce contexte, je vous rappelle que les assistants sociaux et assistants de médiation, qui viennent de présenter des examens, devraient également réussir les examens de passage d'agent contractuel à agent statutaire. Ici aussi force est de constater que s'impose une politique plus cohérente permettant de garantir un traitement égal. De plus, la compétence d'organisation des examens a été reconnue au Conseil supérieur de la justice, ce qui me met dans une situation plus délicate.

Nonobstant, nous nous devons de ne pas perdre de vue la situation individuelle et les intérêts des membres du personnel qui ont déjà été engagés sur une base contractuelle. Pour mémoire, je vous les rappelle. Tout d'abord, la loi du 22 mars 1999 contient déjà un avantage pour les juristes de parquet, en ce sens que ceux-ci - lorsqu'ils réussissent l'examen - peuvent bénéficier d'un stage de plus courte durée. Ensuite, à mon initiative, il est envisagé d'élargir cette mesure prévoyant une dispense de stage afin d'encourager le passage de ces juristes à la fonction de substitut; comme vous le savez, il entre dans mes intentions d'élargir cette dispense de stage aux juristes contractuels. En sus, la structure définitive des besoins au niveau des fonctionnaires statutaires, des référendaires et des juristes de parquet doit encore être dessinée. Et enfin, la loi dispose une norme maximale de l'ordre de 25% du nombre de magistrats, alors qu'à l'heure actuelle, sur base contractuelle, n'est atteinte qu'une norme de 10%. Aussi est-il possible qu'un équilibre soit recherché dans la structure définitive entre la préservation des agents contractuels et les revendications que les lauréats de l'examen futur pourront invoquer.

Au surplus, je peux vous affirmer que les dispositions réglementaires concernant les examens et la classification doivent être respectées et qu'elles ne sont pas nécessairement improductives. En effet, dans l'esprit des principes de flexibilité et de mobilité, les affectations alternées peuvent contribuer à la répartition d'une certaine connaissance pratique ou permettre d'acquérir bon nombre de nouvelles expériences.

Monsieur le président, chers collègues, j'espère de la sorte avoir pu vous apporter quelques éclaircissements relativement à la situation des juristes de parquet contractuels, lesquels espèrent bien évidemment pouvoir continuer leur carrière dans la magistrature.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Interpellation de M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "l'application de l'article 15ter dans la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales" (n° 339)

Interpellatie van de heer Claude Eerdekens tot de minister van Justitie over "de tenuitvoerlegging van artikel 15ter van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven" (nr. 339)

M. Claude Eerdekens (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, cette loi, extrêmement importante pour nous, a été votée par la Chambre le 10 décembre 1998, par le Sénat ensuite.

Je me souviens parfaitement du combat que nous avons dû mener ici à la Chambre pour faire passer ce texte et de la "flibuste" parlementaire organisée par le Blok, qui était radicalement opposé à cette proposition. Nous avons même passé des nuits pour que ce texte soit adopté. Il a ensuite été évoqué par le Sénat et voté dans les mêmes termes qu'à la Chambre.

Ce texte est devenu une loi, publiée au Moniteur en mars 1999. Il était donc impossible qu'elle puisse trouver application avant les élections législatives du 13 juin 1999.

Je rappelle que ce texte prévoit que cinq membres de la commission de contrôle des dépenses électorales (Chambre et Sénat) ont parfaitement le droit d'adresser une plainte auprès du Conseil d'Etat, que celui-ci doit examiner cette plainte, dispose de deux mois pour prononcer sa décision. Ce qui est tout à fait particulier - ce fut un compromis négocié au niveau de la Chambre -, la volonté était que ce ne soit pas la commission qui tranche, qu'elle ne fasse qu'acter une décision de justice. Le souhait communément partagé - c'est pour cette raison qu'il y a finalement eu une large majorité pour voter ce texte - était que le Conseil d'Etat rende un arrêt dûment motivé dans les deux mois de sa saisine, estimant si la plainte est fondée ou non, et qu'il propose à la commission une sanction qui oscille entre trois mois et un an de privation de la dotation publique pour le parti concerné.

Il est prévu à cet article 15ter, paragraphe 3, que les modalités de la procédure seront fixées par arrêté royal délibéré en conseil des ministres. Cette loi existe donc depuis un an, mais elle n'a pas pu être appliquée faute d'arrêté d'application.

C'est ainsi que, le 24 mars, imaginant que c'était davantage le ministère de l'Intérieur qui tardait à faire les propositions qui s'imposent au conseil des ministres, j'ai posé une question orale à M. Duquesne, ministre de l'Intérieur. Celui-ci m'a répondu que son cabinet était prêt, qu'il avait préparé le projet d'arrêté à délibérer en

conseil des ministres, mais qu'il fallait une double proposition auprès du gouvernement, de la part du ministre de l'Intérieur, mais également du ministre de la Justice puisque deux départements ministériels sont concernés pour cette organisation pratique de la procédure et du fonctionnement d'une chambre au conseil d'Etat.

Le ministre de l'Intérieur ayant répondu positivement en disant qu'il était prêt, je pose la même question à l'autre ministre en lui demandant si son cabinet et l'administration de la Justice sont prêts.

Mon sentiment est en effet qu'il serait bon de pouvoir appliquer cette loi. Si un jour un parti extrémiste qui bénéficie d'une dotation publique était privé de celle-ci par une décision du conseil d'Etat, par un arrêt dûment motivé, confirmé éventuellement en cassation - puisqu'il y a possibilité de pourvoi en cassation -, dès lors que les magistrats indépendants et les plus hauts magistrats du pays en arriveraient à la conclusion que tel programme politique est raciste, xénophobe, révisionniste, contraire à la convention de Rome sur les droits de l'homme et proposeraient à la commission mixte Chambre-Sénat une sanction que la Chambre et le Sénat devraient appliquer, j'ai le sentiment que ce serait un séisme. En tout cas, l'opinion publique constaterait que ce que les partis démocrates affirment n'est pas un leurre, qu'en Belgique, certains partis extrémistes sont des partis non démocratiques dont le programme est tout à fait contraire à la convention de Rome sur les droits de l'homme.

M. Marc Verwilghen, ministre : Monsieur le président, monsieur Eerdekens, je vous remercie pour cette question, que vous avez posée également à mon collègue de l'Intérieur, parce que la réponse me donne la possibilité de mettre les points sur les i. En ce qui concerne l'application de l'article 15ter de la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales, je tiens à signaler que j'ai reçu du service du ministre de l'Intérieur, en date du 28 mars 2000, un projet d'arrêté royal qui détermine la procédure devant la section d'administration du Conseil d'Etat et devant la Cour de cassation. En concertation avec le cabinet du ministre de l'Intérieur, un groupe de travail a immédiatement été constitué, auquel participe M. le procureur général émérite Piret, en vue de déterminer la procédure devant la Cour de cassation suite à l'arrêt du Conseil d'Etat en la matière. Je crois que M. Piret est la personne la mieux placée pour nous aider dans cette tâche.

Vous constaterez donc que les travaux se poursuivent en parallèle de manière à finaliser le plus rapidement possible cet arrêté royal. Nous n'acceptons pas la critique selon laquelle je n'accorderais pas la même diligence au traitement de ce dossier que mon collègue de l'Intérieur. Les dates démontrent d'ailleurs que j'ai pris des dispositions immédiates. J'ai lu la réponse donnée le 24 mars, et je n'ai reçu les pièces nécessaires que le 28 mars. Il va

Marc Verwilghen

évidemment de soi que la procédure devant la Cour de cassation ne peut être déterminée qu'à partir du moment où celle pour le Conseil d'Etat est fixée. J'ai pris les contacts nécessaires pour que la coordination entre les deux départements puisse avoir lieu dans les délais les plus brefs en vue de finaliser cet arrêté royal et de rencontrer ainsi votre souhait, que je partage intégralement.

M. Claude Eerdekens (PS) : Monsieur le président, je ne peux qu'être satisfait de la réponse du ministre et de la diligence qu'il a apportée depuis le 28 mars, date du réception du dossier de son collègue de l'Intérieur, pour traiter ce dossier dans le plus bref délai. J'espère que, d'ici deux mois au plus tard, cet arrêté royal aura pu être délibéré en Conseil des ministres et que la loi pourra s'appliquer.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de neutrale bezoeksruimtes" (nr. 1460)

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "les espaces de rencontre neutres" (n° 1460)

De heer **Jo Vandeurzen (CVP) :** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag heeft een informatief karakter. In het veiligheidsplan van de minister wordt vastgesteld dat er een probleem is met het subsidiebeleid van het ministerie van Justitie. Meer bepaald wordt in de problematiek van de bevoegdheidsoverschrijding de behandeling van daders aangestipt, de begeleiding van minderjarigen, de bemiddelingsprojecten op politieel niveau en de oprichting van neutrale ontmoetingsruimten.

Tot hier toe werden een aantal initiatieven van het ministerie van Justitie gefinancierd, onder andere het opstarten van neutrale ontmoetingsruimten. In de vorige legislatuur is dat blijkbaar gebeurd binnen het Globaal Plan, in afwachting van een definitieve regeling via een koninklijk besluit. Intussen is dat koninklijk besluit door de Koning ondertekend, maar nog niet gepubliceerd. De financiering van de neutrale bezoeksruimten zou overgeheveld kunnen worden vanuit het Globaal Plan. Ik heb gezien, mijnheer de minister, dat er aankondigingen zijn dat men de neutrale bezoeksruimten zou implementeren in alle arrondissementen.

Mijn vraag luidt dus : wanneer zal het koninklijk besluit gepubliceerd worden dat de financiering een passend kader geeft ? Is de minister van oordeel dat de financiering nationaal moet blijven ? Worden er nog wijzigingen

aangebracht ? Zo ja, in welke richting ? Heeft de minister een timing binnen welke termijn alle neutrale bezoeksruimten in alle gerechtelijke arrondissementen erkend zouden zijn ? Is er reeds gesproken met de gemeenschappen over een mogelijke financiering of samenwerking rond deze projecten ?

Minister Marc Verwilghen : Mijnheer de voorzitter, collega Vandeurzen, ik beschouw uw vraag inderdaad als een informatieve vraag. Ik wil wel enige correctie aanbrengen. Er staat niet in het Veiligheids- en Detentieplan dat de bestaande behandelingsprogramma's van Justitie worden omgevormd tot vormingsprogramma's. Er staat wel dat de bestaande behandelingsprogramma's met betrekking tot de subsidies en de cliëntentoevoer voorgesteld worden als vormingsprogramma's. Dat is toch een essentieel verschil.

Op die manier proberen de VZW's in de oude regeling - die voorheen gesubsidieerd werden door de gemeenschappen - nog een graantje mee te pikken van de subsidie van Justitie. Het moge duidelijk zijn dat VZW's voor dezelfde activiteit uit verschillende ruiven eten. Dat heeft als groot nadeel dat op de duur het geheel oncontroleerbaar wordt. Dit wil ik vermijden. Vandaar dat ik via het Veiligheidsplan heb geprobeerd mijn collega's van de federale overheid, de gemeenschappen, en desgevallend de gewesten, uit te nodigen om onze subsidiesystemen maximaal op elkaar af te stemmen. Deze manier van werken zal leiden tot een duidelijke bevoegdheidsafbakening, of in sommige gevallen tot cofinanciering van bepaalde initiatieven. Voor mij is het niet a priori uitgesloten. Neutrale ontmoetingsruimten zijn een initiatief dat zich op de grens bevindt van Justitie en welzijnszorg. Een vorm van cofinanciering is dus zeker niet uitgesloten. Tot op heden is hierover echter nog geen beslissing genomen.

Ik antwoord meteen op uw vier vragen.

Ten eerste, het koninklijk besluit van 6 juli 1999, dat nog daags voor de verkiezingen aan de Koning is voorgelegd, blijkt van zulk een slechte kwaliteit te zijn dat het in de realiteit niet toepasbaar is. Bovendien stond dit koninklijk besluit bol van bevoegdheidsoverschrijdende initiatieven. Het was in de praktijk niet uitvoerbaar en door de overhaast werd aan de Koning zelfs een verkeerde tekst ter ondertekening voorgelegd. Bovendien heb ik de indruk, en zelfs meer dan een indruk, dat een kabinetsmedewerker van de vorige minister van Justitie met dit koninklijk besluit veeleer zijn eigen belangen wilde dienen dan het nemen van alternatieve maatregelen. Ik verwijs naar het advies dat hierover werd opgesteld door het Rekenhof. Dit laat over de zaak niet de minste twijfel bestaan. Ik heb tot nu toe gezwegen over de naam van deze persoon. De eerstvolgende keer dat men mij op zijn suggestie over deze kwestie ondervraagt, zal ik ten behoeve van het verslag zijn naam meedelen, zodat hierover geen betwisting meer kan bestaan.

Marc Verwilghen

Daarom heb ik de administratie de opdracht gegeven met de gemeenschappen een nieuw koninklijk besluit voor de subsidiëring voor te bereiden.

Het voorziet, zoals het federaal Veiligheids- en Detentieplan, in een duidelijke bevoegdheidsafbakening tussen de verschillende betrokken overheden. Ik neem aan dat u ook de actualiteit met betrekking tot de justitiehuisen volgt? Dan zal het u zeker niet ontgaan zijn dat ik de neutrale ontmoetingsruimte reeds heb overgeheveld van het globaal plan naar de nationale subsidies, via het koninklijk besluit van 6 oktober 1994. Aangezien dit koninklijk besluit voorziet in werkingskosten, en gezien deze subsidievorm meer garanties biedt voor de kwalitatieve en kwantitatieve uitbouw van de neutrale ontmoetingsruimte in elk gerechtelijk arrondissement, ligt het voor de hand dat ik deze subsidievorm verkies boven het globaal plan. Hiermee heb ik ook meteen uw tweede vraag beantwoord.

Ten derde, het is de bedoeling om in elk gerechtelijk arrondissement een neutrale ontmoetingsruimte te subsidiëren. Indien in de arrondissementen waar momenteel nog geen project gesubsidieerd wordt, de nood zou bestaan aan dergelijke initiatieven, dan zal onderzocht worden hoe hier op korte termijn een antwoord kan op gegeven worden. Ik wil mij niet laten vastpinnen op termijnen omdat ik een antwoord wens te geven op reëel bestaande behoeften. Ik ben niet zinnens deze behoefte zelf te gaan creëren.

Ten vierde, zoals ik reeds zei, wordt op dit moment samen met de gemeenschappen onderzocht wie op termijn deze initiatieven zal moeten subsidiëren. Een cofinanciering tussen Justitie en de gemeenschappen is daarbij niet uitgesloten, maar er is ook nog geen beslissing genomen.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP): Mijnheer de minister, begrijp ik het goed dat er een financieringstechniek bestaat die toelaat het initiatief structureel te financieren, eventueel met bijdragen vanuit de gemeenschappen via de Justitiehuisen? Is het ook zo dat wij met u contact kunnen opnemen als er noden op het terrein zijn, om na te gaan of er een bijkomend initiatief kan genomen worden in een bepaald arrondissement?

Minister **Marc Verwilghen**: Wat uw eerste vraag betreft, hebben de diensten met succes onderzocht of cofinanciering mogelijk is. Dit blijkt inderdaad mogelijk te zijn.

In antwoord op uw tweede vraag over de noden per gerechtelijk arrondissement, stel ik voor dat de gerechtelijke arrondissementen die behoefte hebben aan een dergelijk initiatief mij gerust mogen contacteren. Meestal zal die behoefte wel gegrond zijn, aangezien er geen alternatief bestaat, en dan zullen we aan die vraag de nodige prioriteit verlenen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de justitiehuisen" (nr. 1465)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "les maisons de justice" (n° 1465)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is uiteraard niet de eerste maal dat u over de justitiehuisen vragen krijgt. Deze vraag heeft betrekking op de werklust en dat is ook niet de eerste keer dat hierover een vraag wordt gesteld. Collega Vandeurzen heeft met betrekking tot de werklustproblematiek recent nog een vraag gesteld in de plenaire vergadering.

De bedoeling van deze vraag is om een concreet zicht te krijgen op het cijfermateriaal en de werkdruk per personeelslid en per sector in deze justitiehuisen. Zoals u weet zijn er bij de oprichting van deze huisen normen afgesproken per justitieassistent met betrekking tot de werklust per behandeling van een dossier. Ik denk aan probatiedienstverlening, bemiddeling in strafzaken, slachtofferonthaal, eerstelijns hulp, enzovoort. Er is ook een onderscheid gemaakt naargelang men justitiële begeleiding moest doen of enquêtering.

Mijn vragen zijn de volgende.

Ten eerste, beschikt u op dit ogenblik over cijfers en kan u ons de laatste cijfers bezorgen met betrekking tot deze werklust - dus dossiers - per justitieassistent?

Beschikt u ook over de cijfers van de werklust van 1995 in de administratie per assistent? Hoe zijn de verhoudingen?

Ten tweede, in het meerjarenplan 1998-2000 was er gepland om het personeelsbestand op alle niveaus te verhogen met ongeveer 20%. De invulling vergt uiteraard wat praktijk en botst af en toe ook op praktische problemen. Er is daar ook een ernstig verloop van personeel die dit wellicht wat bemoeilijkt.

Ten derde, kunt u cijfermateriaal en verhoudingen geven naar werklust indien de invulling totaal had plaatsgevonden conform dat meerjarenplan? Welke timing is mogelijk om dat meerjarenplan volledig ingevuld te krijgen in dit kader?

Servais Verherstraeten

Ten vierde, er zijn een aantal administratieve krachten die de werkdruk van de assistenten gedeeltelijk zouden moeten ontlasten. Wat was hun aantal in 1995 en wat is de toestand op dit ogenblik ? Kan er na een paar jaar ervaring al een evaluatie zijn en kan daaruit afgeleid worden dat die administratieve krachten de werklast van de assistenten ontnemen ?

Ten slotte zijn er vragen met betrekking tot slapende dossiers. Er zouden slapende dossiers inzake probatie zijn. Klopt dit ? Hebt u daar zicht op de cijfergegevens ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Verherstraeten, ik wil even terugkeren naar de beslissing die genomen werd door de Conferentie van voorzitters en waar ik mij ook bij neerleg. Men heeft mij gevraagd om kort en bondig te antwoorden en om het Reglement exact toe te passen. Ik heb dus gechronometreerd. U bent 4 minuten en 15 seconden bezig geweest met een vraag. Er blijven nog 45 seconden over om binnen het bestek van het Reglement te blijven. Ik heb deze termijn ondertussen al volgepraat.

Sta mij toe erop te wijzen dat het onze diensten al enorm veel tijd heeft gekost om te antwoorden op vragen met betrekking tot justitiehuizen. Ik weet wie aan de basis ligt van het stellen van die vragen. Ik verwijs nog eens naar het document van het Rekenhof waar men zonder meer zegt dat er een belangenvermenging bestaat uit hoofde van de persoon in kwestie. Welnu, ik hoop dat u dit allemaal voor ogen wil houden en ik vraag mij werkelijk af of we die tijd niet beter kunnen aanwenden voor het werk waar we mee bezig zijn.

Ik heb op 20 maart een onderhoud gehad met de afgevaardigden van het CCOD. Ten gevolge van die bijeenkomst is er een algemeen gesprek met de vakbonden gepland voor 13 april 2000. Op die manier willen we een oplossing zoeken voor alle resterende problemen binnen de verschillende justitiehuizen - dat zijn een berg problemen.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de reglementering moet soepel worden toegepast, maar als parlementsleden moeten wij het recht hebben om dossiers te onderzoeken en daarover vragen te stellen.

Minister **Marc Verwilghen** : Vooral als de heer Vandeckerckhoven de vragen suggereert.

De **voorzitter** : Mijnheer Verherstraeten, laat de minister antwoorden. U hebt straks de mogelijkheid om te repliceren. U weet dat ik dat altijd toelaat. Laten we de zaak dus niet opkloppen. Mijnheer de minister, u hebt het woord.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, bovendien is de gevraagde informatie van zuiver statistische aard. Dat betekent dat men die gegevens gemakkelijk kan afleiden uit de jaarverslagen die de administratie heeft opgemaakt. De openbaarheid van bestuur waarborgt de toegang tot deze gegevens.

In 1995 waren er geen administratieve krachten toegevoegd. De personeelsformatie voor 2000 voorziet daarentegen in 26 statutaire onthaalbeambten, 64 bestuursassistenten en 28 bestuurschefs, die naargelang de noodwendigheid over alle justitiehuizen worden verdeeld. Voor de taakinhoud en opdrachten van deze administratieve krachten verwijs ik naar het ministerieel besluit van 23 juni 1999 tot vaststelling van de functiebeschrijving en de profielen voor het personeel van de buitendienst van de dienst Justitiehuizen van het ministerie van Justitie.

Wat de vraag met betrekking tot de slapende dossiers betreft, kan ik antwoorden dat hierover nog geen onderzoek werd verricht. In het kader van een herberekening van de werklast van de justitieassistenten, die momenteel wordt uitgevoerd, zal dit fenomeen van naderbij worden onderzocht. Dat maakt het onderwerp uit van het gesprek van 13 april aanstaande.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wat het eerste gedeelte van het antwoord betreft, heb ik daarnet reeds gezegd dat volgens mij elk parlements lid de vragen mag stellen die hem nuttig lijken. Ik begrijp niet wat dat met belangenvermenging heeft te maken. Ik vind dat zelfs lasterlijke en valse beschuldigingen.

Op het terrein is er veel kommer en kwel. Men heeft veel zorgen en twijfels. Mijnheer de minister, u zou die zorgen en twijfels beter een stuk wegnemen in plaats van u te ergeren over de vragen die erover worden gesteld. De twijfel op het terrein wordt in deze commissie vertolkt. Als men bij de invulling van de kaders iets accurater had opgetreden, zouden vele zorgen al zijn weggenomen.

Wat mijn laatste vraag betreft, denk ik dat er nu een onderzoek moet gebeuren omtrent de slapende dossiers. Ik dacht dat zo'n onderzoek reeds aan de gang was. In 1998 zijn er daaromtrent afspraken gemaakt. Ik wou weten wat de resultaten daarvan waren. Ik leid uit uw antwoord af dat er nog geen onderzoek heeft plaatsgevonden.

Minister **Marc Verwilghen** : Het probleem is behandeld door het Rekenhof. Daarom verwijs ik naar de nota A8-1412-206B1, pagina 5, punt 4.2, waarin het Rekenhof het rechtstreeks over belangenvermenging heeft. Als u het hebt nagelezen, zult u het begrijpen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "het gokken via internet en de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, kansspelinrichtingen en de bescherming van spelers" (nr. 1475)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "le pari via internet et la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 1475)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gokken via internet is een sector geworden die wereldwijd miljarden franken betreft. Trouwens, wanneer men bij de zoekmachines Advalvas of Yahoo het woord casino of gambling intikt krijgt men duizenden sites voorgesteld. Dit soort activiteiten is dus volop ter beschikking in ons land. Zoals u merkt in de schriftelijke weergave van mijn vraag zijn de mogelijkheden werkelijk onbeperkt. Men betaalt door middel van het intikken van het nummer van de kredietkaart, waarna men een onbeperkt aantal gokactiviteiten kan ontplooiën.

Over deze problematiek zijn al verscheidene artikels verschenen. Volgens specialisten vertoont het gokken via internet een aantal bijzonder schadelijke aspecten. Er zijn onder meer het instantkarakter van het gokken via internet en het feit dat men geïsoleerd is en er dus ook geen sociale controle is. Daarnaast is er het feit dat er geen controle is over degenen die gokken. Uit de literatuur blijkt dat de sector bijzonder fraudegevoelig is als het om kinderen gaat. Via het manipuleren van software komt men tot scheefftrekkingen inzake de winsten. Bovendien kan de verslaving sneller toeslaan.

Ik heb een aantal vragen met als achtergrond de wet van 7 mei 1999 die in het parlement is goedgekeurd. Artikel 4 voorziet in een principieel verbod om in welke vorm, op welke plaats en op welke rechtstreekse manier ook, een of meer kansspelen of kansspelinrichtingen te exploiteren, tenzij zij overeenkomstig deze wet zijn toegestaan. Er wordt in dezelfde wet ook bepaald dat niemand zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de kansspelcommissie - die is opgestart hoewel de wet nog in werking moet treden - kansspelen of kansspelinrichtingen in ons land mag exploiteren.

Enerzijds is er dus de wet en anderzijds de vaststelling dat voor surfers in ons land gokactiviteiten vrij ter beschikking zijn, zonder enige vorm van beperking of controle.

Vandaar dat ik een aantal vrij belangrijke vragen heb. Ten eerste, impliceert de letterlijke lezing van artikel 4 van de wet van 7 mei 1999 dat het exploiteren van kansspelen via internet op ons grondgebied is verboden? Ten tweede, hebt u enig zicht op het aanbod van kansspelen, ook via Belgische websites? Ten derde, indien artikel 4

van de wet van 7 mei 1999 inderdaad impliceert dat dit soort van activiteiten minstens theoretisch verboden is, welke specifieke maatregelen hebt u in voorbereiding om terzake het verbod te laten eerbiedigen? Ten vierde, indien er geen verbod zou zijn - wat ik betwijfel - is het dan niet nodig een dergelijk verbod in te voeren? Ten slotte, een cruciaal punt, zowel in het kader van de handhaving van de wet van 7 mei 1999, als van eventuele bijkomende uitvoeringsmaatregelen, welke rol ziet u weggelegd voor de computer crime units? Zijn zij voldoende uitgerust? Ik zou nog vragen kunnen stellen over de bevoegdheid terzake, maar ik zal mij beperken tot deze reeks.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Leterme, uw eerste vraag had betrekking op het verbod van kansspelen via internet. De wet van 7 mei 1999 vermeldt niet uitdrukkelijk dat virtuele casino's formeel verboden zijn. Men leest dat daar niet in. Artikel 4 van die wet bepaalt wel dat het verboden is onder om het even welke vorm, op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze, een of meer kansspelen of speelzalen uit te baten dan die welke door de wet toegelaten zijn. Dat artikel kan dus zeker en vast van toepassing zijn. De gevangenisstraffen en de boetes die daaraan verbonden zijn, kunt u in hetzelfde artikel 4 lezen.

Bovendien zijn er ook de artikelen 301 en 302 van het Strafwetboek die niet afgeschaft zijn. Zij kunnen bijgevolg toegepast worden of toepasselijk worden verklaard op alle personen die verantwoordelijk zijn voor het beheer van een server. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de leveranciers van infrastructuur, toegang of diensten, kan worden ingeroepen wanneer ze kennis hebben van de aanwezigheid van kansspelen op hun netwerk of op hun server.

Uw tweede vraag gaat over virtuele casino's in België. Dat is toch wel een probleem dat de moeite waard is om aan te raken. In 1998 werden een honderdvijftigtal casino's geteld op het internet-netwerk. Er is zelfs een casino, gesitueerd in Antigua, die ons koninkrijk België als enig doel heeft.

Uw derde vraag gaat over het respect van het verbod. De vraag inzake virtuele spelen kan natuurlijk niet alleen op nationaal vlak worden opgelost. De commissie voor de kansspelen neemt daarom momenteel contact op met de Europese partners om gedurende het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie de oprichting van een werkgroep voor te stellen om de krachtlijnen uit te tekenen van een internationale samenwerking om zo het probleem op te lossen binnen de Europese economische ruimte. U moet vaststellen dat het probleem dat zich voor België stelt ipso facto ook voor onze buurlanden aanwezig is. Een internationale aanpak is dus beter.

Marc Verwilghen

Op het nationale vlak is een studiedag voorzien op 5 december 2000. Hij is bestemd voor magistraten en politiediensten van het koninkrijk. Men wil daar de vraag grondiger bestuderen en maatregelen voorstellen die het meest geschikt zijn om tegen dit soort spelen de strijd te kunnen aanbinden.

Uw vierde vraag gaat over een eventuele aanpassing van de wet. Het lijkt me niet nodig de bestaande wet van 7 mei 1999 aan te passen. Het artikel 4, dat ik u daarnet voorlas, volstaat. Gekoppeld aan de artikelen 301 en 302 van het Strafwetboek maakt dit artikel het mogelijk zowel de beheerders van de netwerken als de auteurs van deze kansspelen te vervolgen en te straffen.

Uw laatste vraag gaat over de computer crime unit. Het spreekt voor zich dat met het oog op een efficiënte strijd tegen dit soort praktijken de computer crime unit een belangrijke rol zal spelen, meer bepaald om internetsites op te sporen en de opsporingsmethoden die het in ons land mogelijk maken toegang te krijgen tot spelen op het internet.

Rekening houdend met het geringe aantal virtuele casino's die ons land als specifiek doelwit hebben uitgekozen, lijkt de computer crime unit aangepast te zijn aan de noden. Indien in de toekomst mocht blijken dat we over meer manschappen moeten beschikken, omdat het fenomeen ruimer blijkt te zijn dan we het aanvankelijk inschatten, zal de computer crime unit uiteraard versterkt moeten worden, en voorzien van meer daadkracht.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Een aantal elementen getuigen op een echte aanpak van het probleem. De verwijzing naar de oprichting van een werkgroep op Europees niveau, de organisatie van een studiedag en dergelijke zijn niet alleen goede stappen in de bewustmaking van het probleem maar ook een aanzet tot werkelijk doeltreffende maatregelen. De Europese economische ruimte is misschien zelf wat beperkt om maatregelen voor te stellen.

Ik onthoud dat de wet van 7 mei 1999 van toepassing is. Dit verzwaart het belang van het ogenblik waarop die wet van kracht zal worden. Men moet dan klaar zijn met het hele arsenaal aan handhavingsmiddelen. U stelt dat niet alleen de aanbieder van de gokmogelijkheid, maar ook de server, die de transmissie van het aanbod regelt, medeplichtig is overeenkomstig de artikelen 301 en 302 van het Strafwetboek. Dit gaat vrij ver. Ten aanzien van een aantal servers en mensen die, als aandeelhouder, nauwe banden met de overheid hebben, kan dit zware gevolgen hebben.

Men wil dit tijdens het Belgisch voorzitterschap aanpakken op Europees vlak. Net zoals de studiedag, lijkt me dit een positieve stap. Ik zal het dossier in ieder geval opvolgen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, de providers kunnen eveneens worden aangesproken, op voorwaarde dat ze op de hoogte zijn van de aanwezigheid van het aangeboden spel op hun net. Dat is niet altijd evident. Er wordt over gediscussieerd. Als dat zo is, en dat kan op bepaalde ogenblikken worden vastgesteld al was het maar omdat de gerechtelijke autoriteiten dit kenbaar maken aan de provider, dan moet vanaf dat ogenblik de provider maatregelen treffen. Dit is, mutatis mutandis hetzelfde dat we hebben meegemaakt bij het aanbieden van pornografisch materiaal - vooral kinderpornografie - op internetsites. Ook in die gevallen moeten providers verantwoordelijk kunnen worden gesteld zodra ze weten dat hun dragers worden gebruikt om dergelijke informatie door te zenden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Luc Gouty aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen en aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de verlofproblematiek van de penitentiaire beambten" (nr. 1483)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Justitie)

Question orale de M. Luc Gouty au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration et au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "la problématique du congé des agents pénitentiaires" (n° 1483)

(La réponse sera donnée par le ministre de la Justice)

De heer **Luc Gouty** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal mijn vraag zeer kort houden, te meer omdat ze inpikt op een vraag van vorige week.

U hebt mij toen eigenlijk de pap in de mond gegeven. U verklaarde dat u zich goed bewust was van de omvang van het probleem van structurele verlofachterstand. Het is dan ook moeilijk verteerbaar dat er nu plots, voor het snelrecht, wel bijkomende mensen worden gevonden. Bovendien verspreidde minister Vande Lanotte het bericht dat hij nog wel zou zien wat hij kon doen. Tegen het einde van het jaar zou hij de zaak via de uitbetaling van overuren kunnen oplossen.

Mijnheer de minister, welke proporties heeft het probleem in zijn totaliteit nu aangenomen ? In Brugge gaat het om gemiddeld 20 dagen per personeelslid; 12 000 dagen in

Luc Goutry

totaal. Op welke wijze zal men dit probleem aanpakken ? Deze vraag is uiteraard aan u gericht, maar ook aan de ministers van Ambtenarenzaken en Begroting. Hoe kan men vermijden dat we in de toekomst opnieuw in zo'n situatie terechtkomen ? Zou het niet beter zijn een realistische berekeningscoëfficiënt in te voeren, zodat men niet bij voorbaat te weinig mensen gaat inschatten ? Valt het niet te overwegen om in afwachting een contractueel contingent personen ter beschikking te stellen, zodanig dat de achterstand niet meer vergroot ? Zoals men nu bezig is, werkt dat cumulatief. Er komt geen einde aan. Daarom moet men een trendbreuk realiseren om tot een begin van een oplossing te kunnen komen.

Minister Marc Verwilghen : Mijnheer de voorzitter, collega Goutry, uw bekommernis is ook de mijne. Dat is vorige week duidelijk gebleken. Ik heb toen verwezen naar de collega's van Ambtenarenzaken en Begroting. Uiteraard is de problematiek van het personeelstekort binnen de strafinrichtingen mij bekend. Sinds het begin van het jaar bestuderen mijn medewerkers en de experts van het directoraat-generaal Strafinrichtingen het probleem om er een wezenlijke oplossing aan te kunnen geven.

Ik hoop dat we met dit dossier eindelijk in een eindfase komen, zodat een afdoende oplossing kan worden gevonden. De komende dagen zal de studie worden afgerond. Daarom acht ik het momenteel voorbarig en ongepast om er een verklaring over af te leggen. Ik hoop dat u daarvoor begrip kunt opbrengen. We zijn in de onderhandelingsfase. Ik zou niet graag de bonus, die voor deze moeilijke problematiek zou kunnen worden bekomen, bemoeilijken.

Ik wens over mijn voorstellen overleg te plegen met de syndicale afgevaardigden, voor wie het een bijzonder zwaar dossier is. Op die manier wil ik ook met hen tot een akkoord komen zodat ik hun ondersteuning kan genieten. Ik wil dat niet hypothekeren door een publieke verklaring, ook al is dit in antwoord op een vraag die door u wordt gesteld. De komende dagen zal er in elk geval een oplossing uit de bus komen. Ik hoop dat u mij tot dan het voordeel van de twijfel gunt.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de minister, het zou cynisch zijn u te danken voor uw antwoord. U motiveert echter zelf het feit dat u helemaal geen antwoord hebt gegeven.

Wat mij vooral prikkelde is dat uw collega, de minister van Begroting, het nagenoeg duidelijk in de vorm van een beslissing voorstelde. Hij heeft op de regionale televisie uit zijn eigen zendgebied gezegd dat hij tegen het einde van het jaar de nodige middelen zou voorzien om minstens de overuren uit te betalen. In uw antwoord is er van

deze mogelijkheid blijkbaar geen sprake. De minister heeft zich daar waarschijnlijk gered uit een kritiek die op zijn persoon was gericht en hij heeft iets uitgevonden om de mensen te sussen.

Ik zou ook nog graag vernemen of de vakbonden al betrokken zijn bij de huidige onderhandelingsfase. Wat verstaat u eigenlijk onder huidige onderhandelingsfase ?

Minister Marc Verwilghen : In de huidige stand van zaken is er een oplossing die een afdoend antwoord moet bieden op het probleem. Het is precies deze oplossing die nu wordt besproken met de vakbondsafgevaardigden. Eens deze fase voorbij is zal de bereikte oplossing worden bekendgemaakt. Ik wil echter zeker zijn van de nodige steun op dat ogenblik.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Bart Somers aan de minister van Justitie over "de valse toe-eigening van titels in verband met de wet op de collectieve schuldenregeling" (nr. 1479)

Question orale de M. Bart Somers au ministre de la Justice sur "l'attribution fautive de titres par rapport à la loi sur le règlement collectif des dettes" (n° 1479)

De heer **Bart Somers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag heeft betrekking op een aantal VZW's die regelmatig in huis-aan-huisbladen publiceren en daarbij vrij rechtstreeks verwijzen naar de nieuwe wet van 5 juli 1998 met betrekking tot de collectieve schuldenregeling.

Die wet bepaalt duidelijk wie als schuldbemiddelaar kan optreden. Het zijn advocaten, ministeriële ambtenaren, gerechtelijke mandatarissen, in de uitoefening van hun beroep of ambt als schuldbemiddelaar, evenals overheidsinstellingen of particuliere instellingen die daarvoor door de bevoegde overheid zijn erkend. Uit navraag blijkt dat geen enkele VZW werd erkend om als schuldbemiddelaar op te treden.

In de advertenties van deze VZW's, die in verscheidene tijdschriften verschijnen, wordt wel degelijk naar deze wet verwezen. De VZW's suggereren een wettelijke oplossing in het kader van die wet op de collectieve schuldenregeling en stellen voor te onderhandelen met de betrokken partijen. Op die manier ontstaat minstens de indruk dat zij als schuldbemiddelaar kunnen optreden. Bovendien gaat het hier - laat ons daar duidelijk in zijn - vaak over mensen die met de rug tegen de muur staan. Het gaat over sociaal zwakkeren, mensen die financieel in de tang werden genomen, die absoluut een uitweg willen zoeken en zo bij die VZW's terechtkomen.

Bart Somers

Ik ben zelf even mijn rol te buiten gegaan en heb geprobeerd even als detective op te treden. Ik heb met diverse van die VZW's telefonisch contact gehad. In dat telefonisch contact verwijzen ze expliciet naar die nieuwe wet op de collectieve schuldenregeling. Zij stellen voor een vorm van lidgeld te betalen, 3 000 tot 5 000 frank, om dan de zaak ter harte te nemen.

Terzake rijzen er bij mij toch een aantal vragen die gaan in de richting van het al dan niet vals toeëigenen van titels en misbruik van vertrouwen.

Mijnheer de minister, in verband met die VZW's wens ik een aantal pertinente vragen te stellen. Ten eerste, bent u op de hoogte van het bestaan van deze VZW's en van de door hen gevoerde praktijken ?

Ten tweede, overweegt u het gerecht ervan te overtuigen hier stappen te ondernemen om misbruik van vertrouwen en het vals toe-eigenen van titels strenger te controleren en eventueel sanctionerend te laten optreden tegen deze VZW's.

De **voorzitter** : Mijnheer Somers, dat is toe-eigening van titels in het kader van de wet op de detectives.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Somers, ik neem aan dat het detectivebureau Somers en Somers heette.

In uitvoering van artikel 67 van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet is de schuldbemiddeling verboden, behalve in twee omstandigheden.

Ten eerste, wanneer ze wordt verricht door een advocaat, een ministerieel ambtenaar of een gerechtelijk mandataris in de uitoefening van zijn beroep of zijn ambt.

Ten tweede, wanneer ze wordt verricht door overheidsinstellingen of door particuliere instellingen die daartoe door de bevoegde overheid zijn erkend.

Ik verwijs ook even naar artikel 1675, 17° §1 van de wet van 5 juli 1998 dat handelt over de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de inbeslaggenomen onroerende goederen. Dat artikel bepaalt eveneens dat enkel de hogervernoemde categorieën als schuldbemiddelaars kunnen worden aangewezen.

De bevoegde overheid voor de erkenning van de particuliere instellingen, bijvoorbeeld in de regio Vlaanderen, is de Vlaamse Gemeenschap. Zo bepaalt artikel 5 van het decreet van 24 juli 1996, houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap, dat enkel die instellingen voor erkenning in aanmerking komen die, ten behoeve van schuldbemiddeling, tegelijkertijd ten eerste een maatschappelijk werkster ter beschikking hebben die terzake een gespecialiseerde opleiding van ten minste

60 uur heeft gevolgd of terzake nuttige beroepservaring van minstens drie jaar kan voorleggen. Ten tweede, het bewijs leveren dat ze een doctor of licentiaat in de rechten met bovenvermelde opleiding of beroepservaring tewerkstellen, dan wel een overeenkomst hebben gesloten met een doctor of licentiaat in de rechten die aan minstens een van die voorwaarden voldoet, hetzij met een Orde van Advocaten bij de balie. De Vlaamse regering bepaalt de inhoud van voormelde gespecialiseerde opleiding.

Onverminderd de bepalingen van dat artikel 5 komen dan, conform artikel 6 van het voormelde decreet, ook nog voor erkenning in aanmerking de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn en de door de Vlaamse regering erkende instellingen voor algemeen welzijns-werk.

Wanneer VZW's als schuldbemiddelaar optreden en daartoe niet werden erkend, en dat zijn degene die u viseert, dan begaan zij een inbreuk op de bepalingen van artikel 101 § 1, 10° van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet. Deze inbreuk wordt bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en een geldboete van 26 000 tot 50 000 frank of met een van die straffen alleen. Aan de hand van die straffen merkt u toch wel dat het over zware misdrijven gaat die behoren tot de categorie van de wanbedrijven.

In antwoord op de door u gestelde vraag kan ik u meedelen dat ik op de hoogte was van het bestaan van deze VZW's die als schuldbemiddelaar optreden en dat ze terzake ook publiciteit voeren zonder erkend te zijn.

Dat is ook de reden waarom ik mijn collega, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek Rudy Demotte, die bevoegd is in het kader van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, hierover inmiddels heb ingelicht. Ik heb hem gevraagd het Bestuur Economische Inspectie - het departement van Economische Zaken beschikt immers over een eigen inspectiedienst - de opdracht te geven die eventuele inbreuken vast te stellen zodat het dossier aan het parket voor verdere afwikkeling kan worden overgemaakt. Dit kan dan aanleiding geven tot ofwel een minnelijke schikking of tot het inleiden van een vordering tot staking van de publiciteit, zoals in kort geding bij de voorzitter van de rechtbank van Koophandel.

Het gaat hier dus wel degelijk om een ernstig probleem en ik kan u verzekeren dat aan een oplossing wordt gewerkt.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Ik dank de minister voor zijn bevredigend antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de toegang van advocaten tot de gevangenen" (nr. 1482)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'accès des avocats aux prisons" (n° 1482)

De **voorzitter** : Deze vraag kan toch wel op twee manieren worden geïnterpreteerd.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, met mijn beperkte mogelijkheden slaag ik er niet in om de pointe van uw opmerking te snappen.

De **voorzitter** : De titel van uw vraag luidde aanvankelijk "betreffende de toegang tot de gevangenen van advocaten". Wij hebben u moeten verbeteren.

Teneinde alle misverstanden te vermijden hebben we dit gewijzigd in "betreffende de toegang van advocaten tot de gevangenen".

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik verontschuldig mij hiervoor.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de zomer van 1997 heeft het Bestuur der Strafinrichtingen, meer bepaald directeur-generaal Van Belle, een circulaire rondgestuurd waardoor de vrijwillige toegang tot de gevangenen beter moet worden gereguleerd.

Op basis van deze circulaire was het de bedoeling dat in de lente 2000, dus nu, heel het toegangssysteem dat met foto's en elektronisch verloopt zou geïmplementeerd zijn. De circulaire van 1997 bevat een algemene regel van registratie en controle voor alle bezoekers van de gevangenen, maar op deze algemene regel worden een aantal uitzonderingen bepaald voor een aantal beroepscategorieën, in het bijzonder politiediensten, en eigenlijk onrechtstreeks ook voor de magistratuur.

Mijnheer de minister, u zult beter weten dan ik dat advocaten een beroepsgroep vormen die op een heel geregelde wijze, louter om beroepsredenen uiteraard - om hun cliënten te bezoeken en te woord te staan - de gevangenis bezoeken.

Hoewel de advocaten, volgens het gerechtelijk wetboek, tot de actoren van Justitie behoren, werd in deze circulaire voor hen geen speciale manier van toegang tot de gevangenen voorzien.

Uit een artikel in de Juristenkrant blijkt zelfs dat in advocatenkringen wordt geklaagd over het feit dat men soms op een zeer eigenaardige wijzen toegang moeten krijgen tot de gevangenis. Ze moeten zich gedeeltelijk uitkleden, door een metaaldetector moeten gaan, enzovoort.

Naar aanleiding van de implementatie van die circulaire heb ik een aantal vragen.

Mijn eerste vraag is geïnspireerd op het feit dat de advocatuur niet als een afzonderlijke categorie beschouwd wordt. Zij wordt niet in haar volle waarde als actor van justitie behandeld. Daaruit blijkt een zeker wantrouwen ten opzichte van de advocatuur. Mijnheer de minister, heeft het Bestuur der Strafinrichtingen bij de implementatie van zijn circulaire wel voldoende rekening gehouden met de strikte beroepsdeontologie waaraan de advocatuur gebonden is? Normaal gezien zou deze deontologie ertoe moeten leiden dat deze beroepscategorie met een zeker vertrouwen behandeld kan worden.

Ten tweede, door de toepassing van die circulaire in de praktijk is het recht op proces- of wapengelijkheid tussen enerzijds de advocatuur en anderzijds de magistratuur en vooral ook de politiediensten die wel een afzonderlijke categorie uitmaken, geschonden wat de toegang tot de gevangenen betreft. Indien u deze mening niet deelt, mijnheer de minister, dan zou ik graag van u vernemen waarop u zich baseert om dit te ontkennen.

Mijn derde vraag luidt of deze circulaire op dit moment overal op gelijke wijze wordt toegepast?

Ten vierde, wat is de fundamentele reden waarom advocaten geen afzonderlijke, betere, regeling krijgen? Zoals ik reeds zei ontstaat zo ten onrechte een sfeer van wantrouwen ten opzichte van deze beroepscategorie.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Leterme, de door u aangekaarte problematiek heeft betrekking op de omzendbrief van 2 augustus 1997 over de toegangscontrole en "access". Dit begrip verwijst naar de nieuwe controle-installaties die ondertussen in de meeste gevangenen operationeel zijn.

Uw eerste vraag was of het Bestuur der Strafinrichtingen bij het uitvaardigen van deze circulaire wel voldoende rekening heeft gehouden met de beroepsdeontologie van de advocatuur. Daarop kan ik positief antwoorden. Ook de eigen personeelsleden worden immers gecontroleerd en geregistreerd. Dit heeft niets met vertrouwen of wantrouwen te maken, maar wel met een sluitend veiligheidssysteem dat men zo wenst te bekomen. Iedereen wordt aan die maatregel onderworpen, ook het eigen personeel.

Wat uw tweede vraag betreft, denk ik niet dat er een ongelijke behandeling bestaat voor verschillende beroepscategorieën. Alleen de administratieve procedures verschillen. Dat lijkt me normaal. Politieagenten worden trouwens enkel vrijgesteld van controle indien ze niet voorbij de griffie komen. Bijvoorbeeld wanneer ze zich gewoon aanbieden om gedetineerden af te halen.

Marc Verwilghen

Ten derde, ik kan alleen een strenge en correcte toepassing eisen van de onderrichtingen. Dat is de enige mogelijkheid die ik heb en die ik ook gebruik. Uw vierde en laatste vraag houdt verband met de striktere aanpak van de advocaten. Vermits dit niet het geval is acht ik uw vraag zonder voorwerp. Elke persoon die het cellenblok betreedt, of die wenst in contact te komen met gedetineerden, moet dezelfde controle ondergaan. Ik herhaal dat alleen de administratieve procedures kunnen verschillen. In wezen is de controle echter identiek dezelfde.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw verduidelikend antwoord. Ik wil wel relativeren dat er alleen een ongelijke behandeling is inzake de administratieve uitvoering van de circulaire. Het fotograferen van bezoekers bijvoorbeeld is wel degelijk een ongelijkheid. In het ene geval wordt de bezoeker wel gefotografeerd, in het andere geval niet. Dit is een voorbeeld van een pertinent ongelijke behandeling. Ik neem notitie van uw antwoord en hoop dat het de betrokken beroepsgroep toch wat verduidelijking biedt over de ratio legis en de aanpak van deze circulaire.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de verlenging van gerechtelijke stages" (nr. 1484)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la prolongation des stages judiciaires" (n° 1484)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het Belgisch Staatsblad van 31 maart 2000 lezen wij dat bij ministerieel besluit van 21 maart 2000 de duur van de gerechtelijke stages voor 33 stagiairs met zes maand wordt verlengd. Dat is toch geen onaanzienlijk aantal, gelet op het totale aantal gerechtelijke stagiairs waarover we beschikken.

Mijn vraag gaat over de ratio ervan. Wat was de reden om een verlenging van zes maanden te voorzien voor zo'n groot aantal stagiairs ? Is dit compatibel met het tekort waarmee we op dit ogenblik in het kader, en in het aantal kandidaten, geconfronteerd worden ? Dit tekort wordt allicht nog nijpender als u het kader binnenkort uitbreidt om de wet op het snelrecht toe te passen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Verherstraeten, ik kan u geruststellen. De verlenging van de stage voor 33 gerechtelijke stagiairs wordt verklaard door het feit dat sommigen onder hen voor een korte stage hebben gekozen en niet vóór 1 april 2000 konden worden benoemd. Dit betekent eveneens dat de

Koning deze koninklijke besluiten niet vóór zaterdag 1 april 2000 kon ondertekenen. Om elk probleem te voorkomen werd gekozen voor een verlening met zes maand van de stage voor deze stagiairs.

Ik kan u geruststellen. Intussen is een reeks koninklijke besluiten tot benoeming van deze stagiairs op 3 april door de Koning ondertekend. In de eerstvolgende dagen zullen zij bekendgemaakt worden. U kunt hieruit afleiden dat ik er alles aan doe om het tekort aan magistraten zoveel mogelijk te bestrijden. Ik wil zo snel mogelijk overgaan tot benoemingen om zo tot volledige kaders te bekomen. In deze context streven wij blijkbaar hetzelfde doel na. Daarom heb ik deze handeling gesteld.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de minister, heeft de problematiek van de benoeming van deze stagiairs binnen deze termijn te maken met de standplaats die zij kiezen ? Wilden zij de zaak daarom uitstellen ? Is dit de grootste oorzaak van hun niet onmiddellijke benoeming ?

Minister **Marc Verwilghen** : De grootste oorzaak was dat er een vacuüm dreigde te ontstaan. Vanaf 1 april waren zij eigenlijk geen gerechtelijk stagiair meer, zij waren niets tot het ogenblik van hun benoeming. Omdat men nooit zeker kan zijn of een handtekening binnen een bepaalde termijn kan worden geplaatst, kon er een tijdelijke onmogelijkheid ontstaan. Daarom hebben wij zeker willen spelen. Ik kan u bevestigen dat intussen een en ander in orde gekomen is.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Tony Van Parys en Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de tweede schorsing van notarisbenoemingen" (nrs. 1486 en 1496)

Questions orales jointes de MM. Tony Van Parys et Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la deuxième suspension de nominations judiciaires" (n°s 1486 et 1496)

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag heeft inderdaad betrekking op het vervolgverhaal, oneerbiedig gezegd de "soap", van de benoemingsbesluiten van notarissen.

De Raad van State heeft de benoemingsbesluiten een tweede maal geschorst in twee arresten, en wel in bijzonder scherpe bewoordingen. Ik wil verwijzen naar het Nederlandstalige arrest dat interessant is omdat het het principe stelt waar men eigenlijk zou moeten van uitgaan bij de benoemingen.

Tony Van Parys

Ik geef u een van de overwegingen : "Overwegende dat de Kamer van Notarissen een duidelijke voorkeur heeft uitgedrukt voor verzoeker en de overheid, die zichzelf oplegt het advies van gezaghebbende instanties in te winnen en verklaart aan dat advies ook zeer veel belang te hechten, aan dat advies niet kan voorbijgaan zonder zelf over stringente redenen te beschikken om er vanaf te wijken..." Dat is laatste is, zoals hierboven gezegd, niet gebleken.

Ik denk dat de Raad van State het principe huldigt dat een advies wordt gevolgd tenzij men gegronde redenen heeft om ervan af te wijken. In dit geval had men geen gegronde reden. Ik denk dat deze principiële stelling heel duidelijk is. Zo wordt het besluit in dit geval ook duidelijk als dusdanig aangevochten.

In een van de andere overwegingen is de Raad van State nog scherper. Immers, het benoemingsbesluit was gebaseerd op wat men noemde de grondige opleiding in het vennootschapsrecht van een van de kandidaten, terwijl de Raad van State vaststelde dat het eigenlijk maar om een snelcursus ging. Het wetenschappelijk gehalte daarvan mag volgens de Raad van State niet worden overschat.

Ook het arrest van de Franstalige kamer is even scherp. Daar heeft men het over "une erreur manifeste d'appréciation". Het lijkt me de moeite waard om dit arrest er even op na te lezen. De Raad van State zegt erin dat men het benoemingsbesluit gebaseerd heeft op een aantal gegevens die niet terug te vinden zijn in het dossier van de betrokken kandidaat, zoals gegevens over publicaties en cursussen bijvoorbeeld. Ik verwijs naar het arrest van de Franstalige kamer.

Mijnheer de minister, dit zijn toch bijzonder scherpe veroordelingen van twee herbenoemingsbesluiten. Zij worden voor de tweede maal vernietigd door de twee kamers, de Nederlandstalige en de Franstalige, de achtste en negende kamer.

Wat is uw reactie hierop ? Zult u zich hierbij neerleggen of overweegt u deze kandidaten te herbenoemen, voor de derde keer dan ?

Tegelijkertijd wil ik van de gelegenheid gebruikmaken om een vraag te stellen over recente uitspraken van collega senator Lozie die naar aanleiding van de eerste benoemingsbesluiten en de schorsing door de Raad van State had gezegd dat hij zijn twijfels uitte over de objectieve beoordeling door de Raad van State. Ik had graag van u hierop een reactie, mijnheer de minister.

We niet kunnen aanvaarden dat dergelijke uitspraken worden gedaan. We kunnen trouwens niet leven in een situatie waarin de instellingen zomaar in diskrediet worden gebracht. De minister van Justitie moet zich hierover duidelijk uitspreken zodat alle twijfels worden weggenomen.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb mij vorige week niet aangesloten bij de vraagstellers omdat de procedure toen nog hangende was. Ik meende te moeten wachten op een uitspraak die trouwens nakend was.

Mijnheer de minister, uw antwoord was, in het licht van die uitspraak, trouwens te verwachten. U hebt eigenlijk niets gezegd over de zaak zelf. Ik hoop dat dit vandaag anders zal zijn.

We worden vandaag opnieuw met een schorsing geconfronteerd. Bovendien is dit een uiterst zeldzame situatie. In een identieke aangelegenheid werd een identieke beslissing genomen. Dit is bijzonder vernederend voor u, mijnheer de minister. Bovendien blijkt uit de inhoud van het arrest dat het bijna onbegrijpelijk is dat de andere persoon in het dossier van de opvolging van notaris Moyersoën wordt voorgetrokken ten nadele van de verzoeker bij de Raad van State. Uit de beide arresten van de Raad van State in de Nederlandstalige zaak blijkt duidelijk dat de Raad van State dit interpreteert als een zaak waarbij sprake is van favoritisme.

De eerste schorsing kan nog worden afgedaan als een vergissing die te wijten is aan de nonchalance van de diensten van de minister. In deze situatie zijn er echter nauwelijks nog excuses te bedenken. De minister weet dat de Raad van State en de betrokken persoon op vinkenslag zitten en dat een nieuwe schorsing in de lucht hangt. Voorzichtigheid is dan ook geboden.

Mijnheer de minister, om welke reden houdt u zo halsstarrig vast aan uw keuze voor de ene persoon, ofschoon alle argumenten in het voordeel van de andere persoon spelen ? Vorige week hebt u geen details gegeven, ik hoop dat u dit nu wel doet.

Is de minister soms uit op een krachtmeting met de Raad van State ? Ik wil u er toch op wijzen, mijnheer de minister, dat de Raad van State een van de laatste instellingen in dit land is die nog enig prestige geniet omdat hij zich in de meeste dossiers totaal onafhankelijk opstelt. Dit geldt niet voor het arbitragehof dat in alle mogelijke dossiers blijf geeft van nauwe politieke bindingen wat, gelet op de samenstelling van dit hof, onvermijdelijk is. De Raad van State staat tot nu toe boven het gewoel. Blijkbaar is er toch een storm op komst. Ik denk hierbij aan de merkwaardige uitspraak van de heer Frans Lozie die de Raad van State van partijdigheid beschuldigt.

Wat is uw standpunt terzake ? Laat u de carrousel draaien en zult u de betrokken persoon voor een derde maal benoemen ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ten eerste blijf ik bij het standpunt dat ik vorige week heb verdedigd. De indruk wordt gewekt dat de procedure afgelopen is. Dat is niet zo. De procedure is nog altijd hangende en zolang er een justitieel geschil is waarbij ik als minister van Justitie ben betrokken, onthoud ik mij van elke vorm van commentaar.

Ten tweede verstrijkt de termijn waarin moet worden beslist of de procedure moet worden voortgezet op 2 mei. Ik beraad mij met een aantal juridische experts over de houding die we moeten aannemen. We hebben nog niets beslist en ik kan bijgevolg nog geen antwoord geven.

Ten derde zijn andere personen verantwoordelijk voor hun uitspraken over de Raad van State. De Raad is voor mij het opmerste administratieve rechtscollege.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit antwoord was natuurlijk voorspelbaar na het antwoord dat de minister vorige week op de vraag van de heer Bourgeois heeft gegeven. Als de minister van Justitie geen antwoorden geeft op vragen over procedures die nog hangende zijn, dan zal 80% van de vragen die hier werden of worden gesteld, niet worden beantwoord. Ik herinner mij de tientallen vragen over allerlei elementen in het Dutroux-dossier, het dossier van de Bende van Nijvel en het KB-Lux-dossier. Op deze vragen werd steeds openlijk geantwoord, hoewel de dossiers lopende waren. Er is dus een opvallende koerswijziging. Hoe het ook zij, de minister is verantwoordelijk voor de beslissingen die hij neemt.

Nochtans is het om twee heel belangrijke redenen niet zo evident dat de minister geen antwoord geeft. Ten eerste hebben de beslissingen van de Raad van State, zowel van de Nederlandstalige als van de Franstalige kamer, een belangrijke politieke waarde vanwege de draagwijdte en bewoordingen van de gevelde arresten. De benoemingspolitiek in deze twee dossiers wordt zeer uitdrukkelijk aangeklaagd. Ik citeer : "... une erreur manifeste d'appréciation...". Er is geen enkele reden om af te wijken van het advies van de adviserende overheden. Dit is een belangrijk politiek incident. Dat de minister van Justitie als garde des sceaux, behoeder van de rechtsstaat, het parlement geen antwoord geeft als hij ter verantwoording wordt geroepen, gaat zeer ver. De parlementsleden baseren zich trouwens niet op gegevens die ze zelf hebben verzameld, maar op gegevens verstrekt door het hoogste rechtscollege in administratieve aangelegenheden. Net als collega Bourgeois vorige week, kan ik mij niet zomaar neerleggen bij de weigering van de minister om te antwoorden. We zullen de vragen blijven stellen, al was het maar om te laten weten dat de Raad van State zeer grote bezwaren heeft tegen een aantal benoemingsbesluiten.

Er is nog een tweede reden. In het arrest van de Nederlandstalige kamer wordt duidelijk verwezen naar het onderliggend principe. Dit stelt dat de adviezen voorhanden zijn en dat ze belangrijk genoeg zijn om er rekening mee te houden. Slechts als er gegronde en stringente redenen aanwezig zijn, kan ervan worden afgeweken. Deze interpellatie was de gelegenheid bij uitstek om over dit principe van gedachten te wisselen. Het zou zeer interessant zijn om te weten of de minister zich kan terugvinden in deze principiële stelling van de Raad van State. Als dit in deze commissie niet meer mogelijk is, dan rijst een fundamenteel probleem in de verhouding tussen het parlement, de commissie voor de Justitie en de personen die daar vragen stellen enerzijds en de minister van Justitie anderzijds.

Ik neem nota van de houding van de minister, maar leg me er niet bij neer. Ik zal vragen blijven stellen omdat wij nu eenmaal parlementaire controle moeten uitoefenen en de minister kunnen interpellieren als daartoe aanleiding is.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u bent niet consequent. Ik kon begrijpen dat u vorige week geen inhoudelijke uitspraak deed. Enkel het advies van de auditeur was bekend en uw uitspraken zouden op dat moment het arrest van de Raad van State kunnen beïnvloeden. Ik denk niet dat het op dat moment de juiste tactiek zou zijn geweest. Ik had er alle begrip voor dat u toen niet antwoordde. Vandaag is er echter een schorsing wat een belangrijk politiek feit is. Dit is een ernstig incident, iets dat zich zeer zelden voordoet. Er zijn voldoende precedents. De heer Van Parys heeft er voldoende opgesomd. U hebt zelf ook voor een precedent gezorgd in de zaak-Reynders. Daar bent u wel ten gronde op de inhoud van het dossier ingegaan. Vandaag fruikt u het controle-recht van de parlementsleden in een belangrijk benoemingsdossier. De heer Bourgeois kloeg terecht aan, in een interpellatieronde in de zaak Reynders, dat wij minder controlerecht hebben dan gemeenteraadsleden. Ik ben ook gemeenteraadslid. Ik heb het recht om elk mogelijk dossier in te kijken om na te gaan wat er is misgelopen, welke beslissingen werden genomen en waarom beslissingen door hogere instanties werden vernietigd. Hier hebben wij geen enkele toegang tot de dossiers en weigert de minister elke toelichting.

Mijnheer de minister, ik heb de indruk dat u niemand over uw schouder wilt laten meekijken naar uw benoemingsbeleid. U houdt dat potje liefst zoveel mogelijk gedekt. Dat getuigt niet alleen van een ontstellend gebrek aan openheid maar hierdoor maakt u ieder debat onmogelijk. U laat hierdoor alle verdenking op u rusten in plaats van in te gaan op het principe zelf en op de verwijten van de Raad van State aan uw adres, namelijk onvoldoende argumentatie ten aanzien van adviezen die zouden moe-

Bart Laeremans

ten worden gevolgd. De heer Van Parys heeft gelijk. U zou minstens iets over het principe kunnen zeggen en uiteenzetten hoe u de zaken ziet en hoe u die in toekomst wenst aan de pakken. U laat echter niet in uw kaarten kijken. Zo plaatst u elke toekomstige benoeming die u nog zult doen onder verdenking en behept met gebreken en fouten. Het is een zeer onverstandige tactiek.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, ik zal uiteraard niet antwoorden op wat de heer Laeremans mij heeft gevraagd want hij wil het gewoon niet begrijpen.

De heer Van Parijs vraagt een reactie omtrent de uitspraak. Wij onderzoeken deze zaak. Ik moet een beslissing nemen vóór 2 mei. Dat zal ook gebeuren waarna ik ze zal bekendmaken. Daarover kunnen wij dan de open discussie voeren. Laat mij tenminste de tijd om de termijn die de wet mij toekent te gebruiken. Dat is het enige wat ik te zeggen heb.

De **voorzitter** : Collega's, ik wil u meedelen, omdat dit de vorige door de heer Bourgeois ter sprake is gebracht, dat de interpretatie die moet gegeven worden aan het fameuze artikel van het Reglement ter sprake is gebracht op de Conferentie. De voorzitter heeft ook kennis gekregen van het proces-verbaal van onze commissiezitting en ik heb dat ook toegelicht. Hij onderzoekt nu in hoever een minister, de Staat, betrokken zijnde in een procedure, al dan niet toelichting moet geven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.08 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 12.08 heures.*
